

मठः, स्त्री, (मठं नमः। मठ् अवसादे + भावे
अप् मठः चोयते प्रचोयते एभिरिति। मठ +
चि + वाहुलकात् डिः। मठचिः। ततः कृदि-
कारादिति पठे डीष्।) सर्वेषामवसादकत्वा
दस्यास्तथालम्।) रक्तवर्णचन्द्रपञ्चविंशतिः।
पाषाणत्रयः। यथा, गोविन्दभाष्यधृत-
च्छान्देग्ये। १।१०।११॥ (“मठचोहतेषु
कुर्वन्वाटिका सह जाययौषधिर्ह चाक्रायण
इभ्यग्रामे प्रनायक उवास ॥ इति ॥)

मठस्कटिः, पुं, (मठं अवसादं स्कटति निरा-
करोति। स्कट् + इः।) दर्पारम्भः। इति जटा-
धरः।

मठकं, स्त्री, (मठति वसत्यनेति। मठ + अप्।
एधेदरादित्वात् टागमे साधुः। मठ्। मठस्य
कं शिरः।) मठस्य शिरोभागः। इति केचित्।
मठका इति भाषा ॥

मठ, वासमर्हयोः। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-वासे अक०-मर्हने सक०-सेट्।) मठति।
वाचो निवासः। मर्हः कैश्चिन्न मन्यते। इति
दुर्गादासः ॥

मठ, इ ड आधाने। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
आत्म०-सक०-सेट्।) इ मठयते। आधानं
सु म औत्के इत्यत्र आखातम्। इति
दुर्गादासः ॥

मठः, पुं, क्रात्रादिनिलयः। इत्यमरः। २।२।८॥ मठन्ति
वसन्ति क्रात्रादयोऽत्र मठः। मठ वासमर्हयोः
अन्। कृत्रश्रीका विदारिणश्चात्राः। कृत्रेण
गुरुसेवा लक्ष्यते गुरुदोषच्छादनात् कृत्रं तच्छी-
लत्वात् क्रात्रः विकारसंघेति षः। आदिना
परिब्राजकचपणकादीनां गृहः। क्रात्रादीनां
निलयो गृहं क्रात्रादिनिलयः। अर्थकथनमेतत्।
नामाप्येतदिति केचित्। क्रात्रशाला प्रतिश्रय-
श्चानैव। इति भरतः। गल्लीरथः। इति हारा-
वली ॥ * ॥ अथ मठादिप्रतिष्ठाप्रयोगः।

यदि तद्दिने प्रतिमादिप्रतिष्ठा क्रियते तदा तन्नेण
वृद्धिश्राद्धादिकं विधाय देवप्रतिष्ठातत्त्वोक्त-
विधिना देवप्रतिष्ठां विधाय गृहप्रतिष्ठां कर्तव्या।
यदि गृहप्रतिष्ठांमात्रं तदा प्रातः कृतनित्यक्रियः
प्रक्षालितपाणिपाद आचान्तः प्राङ्मुख उदङ्-
मुखो वा कुशयुक्तासने उपविश्य ब्राह्मणचर्यं
मन्वादिना परितोष्य अस्मिन् विष्णुवैष्णवप्रतिष्ठा-
कर्मणि ॐ पुण्याहं भवन्तोऽधिब्रुवन्तु इति त्रिः
श्रावयेत्। ॐ पुण्याहमिति त्रिस्तोत्रं अस्मिन्
विष्णुवैष्णवप्रतिष्ठाकर्मणि ॐ स्वस्ति भवन्तोऽधि-
ब्रुवन्तु इति त्रिः श्रावयेत्। ॐ स्वस्तीति त्रिस्तो-
त्रं अस्मिन् विष्णुवैष्णवप्रतिष्ठाकर्मणि ॐ ऋद्धिं
भवन्तोऽधिब्रुवन्तु इति त्रिः श्रावयेत्। ॐ ऋद्ध्या
तामिति त्रिर्वदेयुः। यजुर्वेदिनां ॐ स्वस्ति न
इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः
स्वस्ति नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिः स्वस्ति नो वृद्धस्यति-
र्दधातु। इत्यनेनाक्षतान् चिपेत्। सामगानान्।
ॐ अस्ति सोमोऽयं सुतः। पिवन्त्यस्य मरुतः।

उतस्तराजो अश्विना। अस्ति सोमोऽयं सुतः।
पिवन्त्यस्य मरुतो ह्यसि। उतस्तराजो वा ह्यसि
नो ह्यसि। इति गीयमानेनाक्षतान् चिपेत्।
गानाश्रुतौ त्रिधा ऋचं वाचयेत्। ततः।

“सूर्यः सोमो यमः कालः सन्त्ये भूतान्यहः क्षपा।
पवनो दिक्पतिर्भूमिराकाशं खचरामराः।
ब्राह्मं शासनमास्थाय कल्पध्वमिह मन्निधिम् ॥”
इति पठित्वा। तत ॐ तद्विष्णोः परमं पदं सदा
पश्यन्ति सूरयः। दिविव चक्षुराततम्। इति
विष्णुं स्मृत्वा नारायणं नमस्कृत्य ॐ तत् सद्यु-
चार्यं कुशयजलफलपुष्पाण्यादाय ॐ अद्या-
सुक्ते मासि असुकपक्षेऽसुकतिथौ असुकगोजः
श्रीअसुकदेवशर्मा एतत्तृणकाष्ठादिमयवैष्णवपर-
माण्युसमसंख्यवर्षसहस्रावच्छिन्नखर्गलोकमहि-
तलकामः श्रीविष्णुप्रीतिकामो विष्णुलोकप्राप्ति-
कामो वा विष्णुवैष्णवप्रतिष्ठांमहं करिष्ये। इति
संकल्पयेत् इष्टकादिमये तु एतदिष्टकादिमय-
वैष्णवपरमाण्युसमसंख्यवर्षसहस्रदशगुणकाला-
वच्छिन्नखर्गलोकमहितलकाम इति विशेषः।
पाषाणवैष्णवि तु तद्दशगुणकालावच्छिन्नखर्ग-
लोकैति विशेषः। देवतान्तरगृहप्रतिष्ठायान्तु
तद्गृहेन प्रयोगः ॥ * ॥ ततः संकल्पयुक्तं पठेत्।
सामवेदोक्तं तदुपया ॐ देवो वो ब्रविणोदाः
पूर्णां विवष्ट्रासिचम्। उदासिष्वध्वसुपवा एणु-
ध्वमादिदो देव ओहते ॥ यजुर्वेदोक्तं यथा,—

“ॐ यज्ज्याग्रतो दूरसुदेतु देवं
तदुसुप्रस्य तथेवेति।

दूरङ्गमं ज्योतिषां ज्योतिरेकं
तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥”

ततः सगणाधिपगौर्यादिषोडशमाहकापूर्णा-
वधोर्धारासम्यतानाशुभ्यमन्त्रजपाभ्युदयिकश्रा-
द्धानि कर्तव्यानि ॥ * ॥ आयुष्यमन्त्रो यथा। ॐ
आयुर्विन्वाशुर्विन्वै विश्वमायुरधि। महि प्रजान्त्व-
ष्टाराधिनिधे ह्यस्मै शतं जीवेम शरदो वयन्ते ॥
ॐ आयुषो मे पवस्व वर्षसो मे पवस्व विदुः
एथिया दिवो जनित्रा श्वखन्त्यापोऽधः
चरन्ती सोमोहोद्गाय ममायुवे मम ब्रह्मवर्ष-
साय यजमानस्यर्द्धा असुकस्य राच्याय ॥ * ॥
तत्र विष्णुवैष्णवप्रतिष्ठाभ्युदयार्थमिति वाक्ये
विशेषः। एवमन्यवैष्णवि। ततः उत्तराभि-
मुखं ब्राह्मणसुपवेश्य तत्समीपे आसनमानीय
प्राङ्मुखो यजमानः प्राङ्मुखोऽवेत्। ॐ साधु
भवानास्ताम्। ॐ साध्वमसि इति प्रतिवचनं
दत्त्वा तदासने उदङ्मुख उपविशति। ततो
यजमानः ॐ अर्चयिष्यामो भवन्तं इति वदेत्।
ॐ अर्चयेति प्रतिवचनम्। ततो गन्धपुष्पतामूला-
लङ्कारैरभ्यर्च्य दक्षिणं जाडु सृष्ट्वा ॐ अदा-
त्यादि असुकगोजमसुकप्रवरमसुकदेवशर्मायं
भवन्तं अस्मिन् सङ्कल्पितविष्णुवैष्णवप्रतिष्ठा-
कर्माङ्गभूतहोमकर्मणि ब्रह्मकर्मकराय गन्ध-
पुष्पतामूलालङ्कारवस्त्रैरहं वृणो। ॐ वृतो-
ऽस्मीति प्रतिवचनम्। यथाविहितं ब्रह्मकर्म

कुरु। ॐ यथाज्ञानं करवाञ्छीति प्रतिवचनम्।
स्वयं होमासामर्थ्यं होतुर्वैरथमपि तथैव
कार्यम्। तन्वधारकत्वेन आचार्यस्थापि तथैव
कार्यम्। शक्तेन सदस्यस्थापि। गुरोर्वरणे तु
संकल्पितेऽस्मिन् विष्णुवैष्णवप्रतिष्ठाकर्मणीति
वक्तव्यम् ॥ * ॥ ततो यजमानः गुरोः पादौ
धृत्वा पठेत्।

“नारायणस्वरूपस्त्वं संसारात्ताहि मां प्रभो।।
त्वत्प्रसादात् गुरो! यज्ञं प्राप्नोमि यन्मयोदि-
तम् ॥

चाहि नाथ! प्रपन्नं मां भीतं संसारसाग-
रात्।

देवतास्थापने ह्यद मम शान्तिं कुरु प्रभो! ॥
ततो गुरुः।

ॐ उत्तिष्ठ वत्स भद्रन्ते मत्प्रसादात्स्वयानघ!।
प्राप्तयं धर्मकामार्थं दुष्प्रापं यत् सुरासुरैः ॥ * ॥

ततो गुरुः।

ॐ पावमानीः स्वस्थयनीः ऋदुषा हिष्टत-
श्रुतः।

ऋषिभिः सम्भृतो रसो ब्राह्मणे खन्दतं
हितम् ॥

इति पावमानीरुक्तम् ॥

“असपन्नं पुरस्तातः शिवं दक्षिणतः क्षधि।
अभयं सततं पश्चात् भद्रसुत्तरतो गृहे ॥”

इति श्राकुनरुक्तम् ॥

ॐ रचोहनो बलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान्
रचोहनो बलगहनोऽवनयामि वैष्णवान् रचो-
हनो बलगहनोऽवस्तुषामि वैष्णवान्। रचो-
हनो बलगहनोऽपदक्षामि वैष्णवी। रचोहनो
बलगहनो पर्युहामि वैष्णवमसि वैष्णवाः स्वः।
इति रचासुक्तम्। इति पठित्वा।

“वेतालाश्च पिशाचाश्च राक्षसाश्च सरीसृपाः।
अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता सुवि संस्थिताः ॥

विनायका विघ्नकरा महोग्ना

यज्ञद्विषो ये पिशिताशनाश्च।

सिद्धार्थकैर्वज्रसमानकल्पे-

र्मथा निरस्ता विदिशः प्रयासु ॥”

इति श्वेतसर्षपान् विकीर्य स्वैः स्वैर्मन्त्रैः पञ्च-
गव्यं शोधयेत् ॥ * ॥ तच्छोधनमन्त्रो यथा।

ॐ तत् सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि
धियो यो नः प्रचोदयात्।

इति गोमन्त्रम्।

ॐ गन्धद्वारां दुराधर्षीं नित्यपुष्टां करीरिणीम्।
ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपकृष्ये श्रियम् ॥

इति गोमयम्।

ॐ आप्यायस्व स मे तु ते विश्वतः सोमदृष्यां
भवावाजस्य सङ्घे।

इति दुग्धम्।

ॐ दधिक्वावो अकारिषं जिघोरिष्यस्य
वाजिनः।

सुरभिण्यो सुखाकरत् प्रणतायुषि तारिषत् ॥
इति दधि।